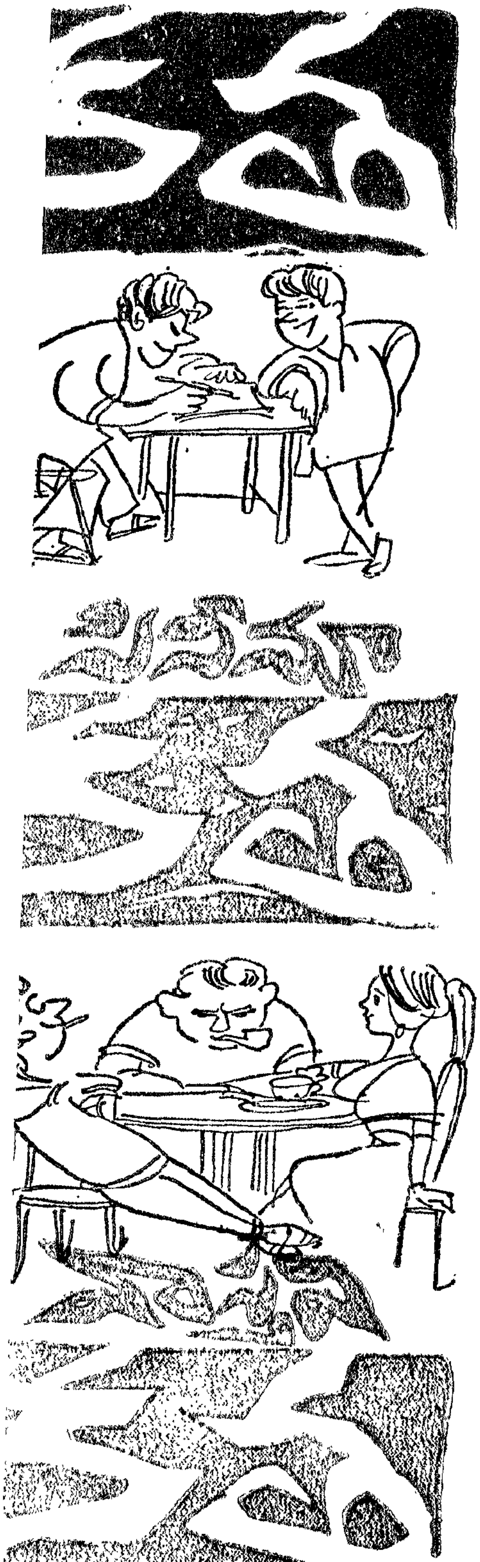

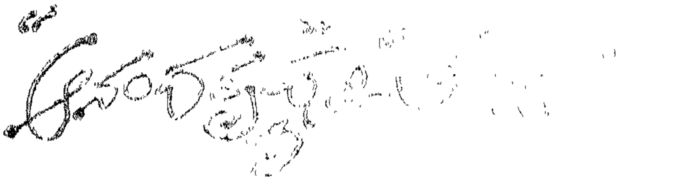

[ఇది కేవలం ఒక కథేనని మీరు అనుకుంటే పొర బాటు పడతారు. ఒక చిన్న సన్నివేశం—సినిమా కథకు ఎలా నాంది అవుతుంది—మామూలు కథకు ఎలా నాంది అవుతుంది.... అవి వాస్తవికతకు ఎంత దూరం అని ఆలోచించగా ఇలా ఉండటానికి అవకాశం లేకపోలేదు అన్పించింది—ఇది కేవలం నా ఊహ మాత్రమే.]

సన్నివేశం—ఒక అమ్మాయిని—ఒక అబ్బాయి 'డేష్' ఇస్తాడు.

ఈ సన్నివేశంతో కథ:—కథ పేరు: 'పశ్చాత్తాపం'

ఆరోజు పార్కులో జనం అట్టే లేరు. అలా అని నిర్మానుష్యంగానూ లేదు. శేఖర్, మరో ఇద్దరు ముగ్గురు స్నేహితులూ— ఓ బెంచిమీద కూర్చుని ఏవో ఏవేవో విషయాలు చర్చిస్తున్నారు. శేఖర్ 'బియ్యేస్సి ఫైనల్ ఇయర్' చదువుతున్నాడు. బుద్ధిమంతుడు క్రింద జమ. అమ్మాయిలను ఏడిపించడం అంటే అసహ్యం .... దాంతో స్నేహితులందరూ 'శేఖర్'ని ధైర్యం లేనివాడిలా — మాట్లాడుతూ ఉంటారు—శేఖర్‌కి అమ్మాయిలను ఏడిపించటం ఇష్టం లేకపోయినా, స్నేహితుల హేళన భరించలేక .... "పందెం—ఏం చెయ్యమంటారూ !?" అన్నాడు.

ఓ నిముషం ఆలోచించారు ఆ ఇద్దరు స్నేహితులూనూ—అంతలో:

"దూరంగా చూశావా ?—సురేఖా .... పద్మా వస్తున్నారు ... సురేఖను డేష్ ఇవ్వాలి .... " అన్నాడు గోపాలం.

"ఛా ! ఇదేం పందెం !— మరేదైనా పందెం" అన్నాడు శేఖర్; ఆ పని చెయ్యడం ఇష్టంలేదన్నట్టుగా.

"నేను చెప్పలేదూ—మనవాడికి దమ్ముల్లేవురా... ఓ అయిదు రూపాయలు పందెం కాయి—నేను డేష్ యిస్తాను—" అన్నాడు మూర్తి.

హి ! హి అంటూ గోపాలం, మూర్తి గట్టిగా నవ్వేశారు.

శేఖర్ లేచి నిలుచున్నాడు "అయితే చూడండి" అంటూ నడిచాడు.

గోపాలం, మూర్తి ఒకర్నొకరు చూసుకున్నారు. సరిగ్గా అదే సమయానికి సురేఖా, పద్మా అక్కడకు వచ్చారు.

గబగబ నడుస్తున్నట్టుగా వచ్చి సురేఖను తగులుతూ, నడిచివెళ్లిపోయాడు శేఖర్ ప్రాణా లుగ్గబట్టుకుని.

శేఖర్‌వైపు కొరకొర చూస్తూ "శొంఠి నెధవలు—సిగ్గు లేకపోతే సరి; కాస్త ముందూ వెనుకా చూసి నడుస్తే ఏం పోయిందో ?" అంది పద్మ సురేఖకు జరిగిన అవమానానికి ఆమెను ఓదారుస్తున్నట్టుగా.

శేఖర్ చిన్నబుచ్చుకున్నాడు—అయినా అది పైకి కనుపించనీయకుండా తనను దూరంనుంచి కనిపెడుతున్న మిత్రుల దగ్గరకు వెళ్ళి "ఇవ్వండ్రా అయిదు రూపాయిలూనూ .... పందెం వేశారుగా, పందెం !!" అన్నాడు.

"ఏడిశావ్ .... అయిదు రూపాయలు పందెం అన్నాం కాని, నీకు ఇస్తామన్నా మేమిటి ? కావాలంటే సినిమాకు తీసుకువెడతాం పద."

శేఖర్—మిత్రులూ సినిమాకు బయలుదేరారు.

సినిమా జోరుగా సాగిపోతోంది. తారు రోడ్డుమీద 'ప్లిమత్' కారులా పరుగు పెడుతోంది కథ—సినిమాలో హీరో ఓ అమ్మాయిని అవమానిస్తాడు మిత్రులతో పందెం వేసి—ఆ అమ్మాయి అనుభవించిన బాధ చూసి శేఖర్ కన్నీరు కార్చాడు. పాపం! సురేఖ ఎంత బాధపడిందో !!? తలుచుకుని చాలా బాధపడ్డాడు—అయితే తను పడ్డ బాధ పైకి తెలియనీయలేదు శేఖర్. మంచివాడనుకుంటూన్న శేఖర్, తను చేసిన చిన్న తప్పు—పనికి తనలో తానే చెప్పలేనంత బాధపడ్డాడు ......

మర్నాడు శేఖర్ ఒక్కడూ రోడ్డంపట నడుస్తున్నాడు. సురేఖ ఎదురుగా వస్తోంది—సురేఖ తనవైపు కోపంగా చూసి వెళ్ళిపోయింది. అంతక్రితం రోడ్డుమీద ఎప్పుడైనా కన్పిస్తే "మిమ్మల్ని కాలేజీలో రోజూ చూస్తున్నాను" అన్నట్టు చూసేది. అయితే ఇప్పటి చూపు వేరు.

ఆమె చూపులు చూసి "ప్రిన్సిపాలుతో రిపోర్టు చేస్తుందేమో !" అనుకున్నాడు శేఖర్. "అమ్మో ! ప్రిన్సిపాల్‌కు రిపోర్టు ఇస్తే టి. సి. ఇచ్చేస్తాడేమో !?" శేఖర్ గజగజ వణికిపోయాడు. అమాంతం సురేఖ దగ్గరకు వెళ్ళి "నన్ను క్షమించండి" అందామనుకున్నాడు. అయితే ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళలేక పోయాడు. ఆరోజు రోజంతా కాలేజీలో ఏ నిముషం ప్రిన్సిపాలు కబురు పెడతాడో అనే భయంతోనే గడిపివేశాడు. అయితే అటువంటిదేమీ జరుగలేదు. సురేఖను మనసులోనే పలువిధాల అభినందించుకున్నాడు. మిత్రులను బ్రతిమాలుకుని ఆ విషయం అట్టే అంత ప్రచారంలోకి రాకుండా ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు.

* * *

ఇంటర్—కాలేజీ—క్రికెట్ మ్యాచీలు జోరుగా సాగిపోతున్నాయి. ఎదుటి టీములో "ఆనంద్" కనుపించేటప్పటికి శేఖర్ ఎగిరి గంతు వేశాడు. ఆనంద్ దగ్గరకు వెళ్ళి "ఏరా ! మీ కాలేజీ టీముతోపాటు నువ్వు వస్తున్నావని వ్రాస్తే, స్టేషనుకి వచ్చి మా ఇంటికి తీసుకెళ్లేవాడినిగా ! అయినా వస్తున్నట్టుగా ఓకార్డు ముక్కయినా వ్రాసి పడేస్తే ఏం పోయింది చెప్పు!?" అన్నాడు.

"ముందర వ్రాద్దామనే అనుకున్నాను .... అయితే నీకు నేను వస్తున్నట్టు తెలియకుండా రావాలనిపించింది .... అందుకు వ్రాయలేదు.... "

"అయితే పిల్లందరితోపాటు హాస్టల్‌లో దిగావా !?"

"లేదురా ! ఈ సంవత్సరం మొదట్లో మా బాబాయిగారికి ఈ ఊరు ట్రాన్స్‌ఫర్ అయింది...

వాళ్ళింట్లో దిగకపోతే మా చెల్లెలు చంపేస్తుంది. అందుకని అక్కడే దిగాను."

ఆరోజు మ్యాచి అయిపోయింది. అనేకమంది శేఖర్‌ని అభినందించారు — వంద పరుగులు సాధించినందుకు. వాళ్ళతో కాస్సేపు కబుర్లు చెప్పి ఆనంద్, శేఖర్ బయటపడ్డారు.

ఆనంద్, శేఖర్ ఒకే హైస్కూల్‌లో చదువుకున్నారు. అయితే శేఖర్ తండ్రికి ఆ ఊరు ట్రాన్స్‌ఫర్ అవ్వడంతో శేఖర్ ఆ ఊళ్ళో కాలేజీలో చేరాడు. శేఖర్‌కి ఆనంద్ దగ్గరకాని, ఆనంద్‌కు శేఖర్ దగ్గర కాని అసలు రహస్యం అన్నది లేదు. ఏ చిన్న విషయం జరిగినా చెప్పుకునేవారు ఇద్దరూనూ.

శేఖర్ తను చేసిన తప్పును ఆనంద్‌తో చెప్పకుండా ఉండలేకపోయాడు. "అంతా మా ఫ్రెండ్స్ నేను ఎంత బాధ పడుతున్నానో. ఇంతవరకూ అయితే ఆ అమ్మాయి ప్రిన్సిపాలుకు రిపోర్టు ఇవ్వలేదు. ఎప్పుడేం జరుగుతుందోనని భయంగా ఉంది."

"పోనీ అలాగే చేద్దాం. ఇంతకూ ఎవరురా ఆ అమ్మాయి ?"

"సురేఖ అని ఫస్టు ఇయర్ చదువుతోంది. ఈ సంవత్సరమే కాలేజీలో చేరింది."

సురేఖ పేరు వినగానే ఆనంద్ కొంచెం ఉలిక్కిపడి వెంటనే సర్దుకుని "బట్టలు మార్చుకుని మా ఇంటికి రా—సురేఖను కలుసుకుందాం...."

"నాకు సురేఖ ఇల్లు తెలీదు ! ఏం చేద్దాం ?" అన్నాడు శేఖర్.

"మా చెల్లెలికి తెలిసే ఉంటుంది కనుక్కుందాం లే—మా ఇంటి అడ్రస్సు" అంటూ తను ఉంటూన్న ఇంటి అడ్రసు ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాడు చెప్పాలో అర్థం కాలేదు సురేఖకు.

"ఊఁ" అని, ఎలాగా 'ఎలా తెలుసు అంటాడు' అనుకుని "కాలేజీనుంచి ఇంటర్ — యూనివర్సిటీ క్రికెట్‌కు సెలక్టు అయ్యాడు — కాలేజీలో చాలా ప్రైజులూ అవీ వస్తాయట. ఇంచుమించుగా అమ్మాయి లందరికీ తెలుసు" అంది.

"చాలా మంచివాడిలా కనుపిస్తాడు ...." అన్నాడు ఆనంద్.

"మా కాలేజీ అమ్మాయిలు కూడా చాలామంది అలాగే అంటారు—అయితే నాకు మాత్రం ఏమో!? ముందర నేనూ మంచివాడనే అనుకున్నాను. అయితే నిజస్వరూపం వేరుగా ఉండేటట్టుంది..."

ఆనంద్‌కి సంగతి అర్థం అయింది .... అతను అనుకున్నది రూఢి అయింది.

"అదికాదే, ఒక్కొ్కసారి ఏదో తప్పు చేశాడని

గోల చెయ్యడం వల్లనే జరిగిందిరా .... ఇప్పటికీ తలుచుకుంటే బాధగానే ఉంటుంది. పాపం, ఆ అమ్మాయి ఎంత బాధపడిందో ? వెళ్ళి క్షమాపణ చెప్పుకోవాలని ఉందిరా" అన్నాడు చెప్పడం పూర్తి చేసి.

శేఖర్ ఎటువంటివాడో ఆనంద్‌కు బాగా తెలుసు. అటువంటి శేఖర్ అలా చేశాడంటే నమ్మలేకపోయాడు.

"పోన్లేరా ! ఆవేశంలో ఏదో చేశావు. మర్చిపో. పశ్చాత్తాపం కంటె ఇక వేరే శిక్ష అక్కర్లేదు. ఇకముందైనా జాగ్రత్తగా ఉండు. ఆవేశంతో ఏదో చేసి అనక పశ్చాత్తాప పడటం కూడా మంచిదికాదు." ఆనంద్ అన్నాడు.

"లేదురా ! ఆ అమ్మాయిని కలుసుకుని చెప్పాలి ఆనంద్.

ఆనంద్ ఇంటికి వచ్చి చెల్లెలుతో కబుర్లు చెబుతూ కూర్చున్నాడు.

"క్రికెట్‌మ్యాచి ఎలా ఉందే — నేను వచ్చేదాకా ఆగలేదేం !?"

"చాలామంది కలసి వచ్చాం — నువ్వు వచ్చేటప్పటికి ఎలాగా ఆలశ్యం అవుతుందని ఆట అవగానే వచ్చేశాను వాళ్ళతో కలసి."

"మీ కాలేజీ బాటింగ్ ఎలా ఉంది ? ఆ శేఖర్ లేకపోతే మీ టీమ్ నలభై రన్స్‌కే అవుటు అయ్యుండేవారు."

"అవును .... "

"శేఖర్ నీకు తెలుసునా ?"

అనుకోకుండా వచ్చిన ప్రశ్నకు ఎలా జవాబు ...—పార్కులో—అటువంటి నిర్ణయానికి వస్తే ఎలాగా—అతను లోపల ఎంత బాధపడుతున్నాడో. అసలు ఎవరో స్నేహితుల ప్రోద్బలంమీద అలా చేసి ఉండవచ్చుగా" అన్నాడు ఆనంద్.

సురేఖకు మతి పోయినంత పనయ్యింది.

చివరకు తట్టుకుని, పార్కులో జరిగిన విషయం నీ కెలా తెలుసు ? అన్నట్టుగా మొహం పెట్టి "నీ కెవరు చెప్పారు ఈ విషయం ? అయినా అంత బాధపడేవాడైతే వచ్చి "ఆపాలజీస్' చెప్పుకో వచ్చుగా ?" అంది సురేఖ.

"ఈ విషయం శేఖరే నాతో చెప్పాడు — శేఖర్

నాకు పది సంవత్సరాలు తెలుసు. వాడిని గురించి పూర్తిగా తెలుసు. ఎంతో బాధతో, జరిగిన విషయము నాతో చెప్పి 'సురేఖను కలుసుకుని క్షమాపణ చెప్పుకోవాలిరా' అన్నాడు. వాడికి నువ్వు నాకు చెల్లెలివి అనే సంగతి తెలీదు. చాలా ఏంచేస్తాడో— ఎవరో చెప్పి వేయించారు పాపం! వాడు చాలా అమాయకుడు ...." ఆనంద్ అన్న మాటలకు,

"అంతే నంటావా అన్నయ్యా — నేను ప్రిన్సిపాలుకు రిపోర్టు ఇద్దామనుకుంటే, మా ఫ్రెండ్స్ 'పోన్లే పాపం, ఇది అతనికి పుట్టిన బుద్ధి అయ్యుండదు' అని మాన్పించేశారు — నేనూ ఊరుకున్నాను."

అంతలో "ఆనంద్" అంటూ బయటనుంచి

కేక వినిపించింది. బయటకు వెళ్ళిన ఆనంద్ శేఖర్‌తోపాటు తిరిగి వచ్చాడు.

సురేఖను చూడగానే శేఖర్ ఓ అర్థంలేని చూపు చూశాడు.

"ఇది సురేఖరా! మా చెల్లెలు — వీడు శేఖర్" అంటూ ఒకర్నొకరికి పరిచయం చేశాడు ఆనంద్.

"ఐ ఆమ్ సారీ ఆనంద్. ఈమె మీ చెల్లెలు అని నాకు తెలీదు."

"సురేఖ నా చెల్లెలు అని తెలిసిన తర్వాత నువ్వు బాధపడి ఉంటే అది కేవలం సురేఖ నా చెల్లెలు కాబట్టి అలా చేసినందుకు బాధపడుతున్నట్టు అవుతుంది. కాని నువ్వు ముందరే బాధపడ్డావు కదూ?

కత-సినిమా కత

అది నిజమైన పశ్చాత్తాపం ...."

"సురేఖా, మీరు నన్ను క్షమించాలి ...." ఇంతకు మినహా ఏమీ చెప్పలేనట్టుగా ఆపేశాడు శేఖర్......

"పోన్లెండి. జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. అన్నయ్య ఇప్పుడే చెప్పాడు సంగతి. అయినా మీరు ఆటువంటి వాళ్ళతో తిరగడం ఏం బావుండలేదండీ" అంది సురేఖ.

"జరిగినదాన్ని మర్చిపోరా శేఖర్ .... దాని మాట మర్చిపోదాం — సరే గాని, బ్రహ్మాండంగా సెంచరీ కొట్టావుగా — సినిమాకు వెడదాం పద. నేనూ సురేఖా ఎలాగా వెళదామనుకుంటున్నాం' అన్నాడు ఆనంద్.

"ప్రాక్టీసు రేపు కూడా ఉందిగా" అన్నాడు శేఖర్.

"సెంచరీ కొట్టింది ఇవేళగా" అంది సురేఖ.

"నిన్నేను .... కాని" అని ఆగిపోయాడు శేఖర్.

"ఆపావేం! చెప్పు."

"చెప్పడానికేం ఉందిరా !? ఇది నా పార్టీ .... అంతే."

"ఎవరి పార్టీ అయితేనేం కాని, సినిమాకు లేట్ అవుతోంది నడువు."

శేఖర్, ఆనంద్, సురేఖా సినిమాకు వెళ్ళిపోతారు.....

తరువాత సంగతులు ఎలా జరుగుతాయో సులభంగానే ఊహించుకోవచ్చు. కథ ఓ అయిదు పేజీల పాటు సాగి చివరకు, "ఎంత మంచివారండీ మీరు.... ఆరోజు పార్కులో మిమ్మల్ని ఎంత చెడ్డవారనుకున్నానో" అంది సురేఖ....అని అంతమవుతుంది కథ.

అదే సన్నివేశం : సినిమా కథకు..

సినిమా పేరు: "పాము చేసిన సహాయం!"

సినిమా మొదలు పెట్టే సరికి....

.... బృందావనం సౌందర్యం తిలకిస్తూ, సోయగాలు ఒలకబోస్తూ చేతులతో పుస్తకాలు పట్టుకుని ఓ అలవాటుగా నడుస్తూ ఉంటుంది. స్వర్గలోకం నుంచి దిగివచ్చిన 'రంభ' అన్నట్టు (సినిమా హీరోకి—మీకూ నాకూ అన్పించకపోవచ్చు) ఉంటుంది వేషం.

ఎదురుగా ఓ అబ్బాయి ఓ టెన్నిస్ బ్యాటుతో చేతుల్లో పుస్తకాలతో నడుస్తూ వస్తుంటాడు. ఇద్దరూ ఈ లోకంలో ఉండరు. ఊహాలోకాల్లో విహరిస్తుంటారు. ఒళ్ళు మర్చిపోయి నడుస్తూ గుద్దుకుంటారు. అమాంతంగా చేతుల్లో పుస్తకాలు కింద పడిపోతాయి. (బృందావనం నిర్మానుష్యంగా ఉంటుందని వేరే చెప్పనక్కర్లేదు) పుస్తకాలలోంచి రెండు తెల్లటి కార్డులు కింద పడుతాయి. (ఒకరి పుస్తకాలలో నుంచి ఒక కార్డూ, మరొకరి పుస్తకాలలో నుంచి మరొక కార్డూ పడుతాయి.)

ఓ క్షణం ఒకర్నొకరు చూసుకుంటారు. అప్పుడు ఆ చూపులలో అదో రకమైన భావం

41-వ పేజీ చూడండి

తాం[డితో ఈ సంగతి చెప్పాడు. త్వరలోనే పోలీసులు బ్రెయిన్‌ని పట్టుకున్నారు. కొండ చరియలో పొదలు దట్టంగా ఉన్న ఒకచోట పడుకుని ఉన్నాడు. తనకోసం వేట తీవ్రంతగ్గేవరకూ అక్కడే ఉండిపోదామని అనుకున్నాడుట.

గడ్డం పెంచాడు. ఎండకి చర్మం ఎర్రబడింది. ఆరు బయట నిద్రపోయినప్పటికీ ఆరోగ్యం బాగానే వుంది.

బ్రెయిన్ పట్టుపడ్డాడని వినగానే నేను షీర్‌నెస్‌కి వెళ్ళాను. పోలీస్‌స్టేషన్‌లో అతన్ని ప్రశ్నించి చూశాను. రోజ్‌మురియల్ ఆట్‌కిన్స్ హత్యకి ఎలెన్బు చేస్తున్నామని చెప్పాను. బ్రెయిన్ వెంటనే ఒక 'స్టేట్‌మెంట్' ఇచ్చాడు. ఇంచుమించు హత్యా నేరం ఒప్పుకున్నట్టే ఉంది, ఈ 'స్టేట్‌మెంట్'. అతనినిగురించిన సాక్ష్యంచాలా బలంగా ఉంది కనుక ఇంతకన్నా చేసి ఉండలేడేమోకూడా! (రోజ్ ఆట్‌కిన్స్ చేతి సంచిమీద బ్రెయిన్ వేలిముద్ర దొరికింది.)

"నిజం చెబుతాను. అదేమంటిది," అన్నాడు బ్రెయిన్ నాతో.

ఈ మాటలు అన్నప్పుడు మాత్రం మనిషి స్థిమితం కోల్పోయినట్లు కనిపించాడు. చేసిన పనికి పశ్చాత్తాప పడుతున్నాడేమోననికూడా అని పించింది. ఆ తర్వాత ఎప్పుడూ నవ్వుతూ, హుషారుగా ఉండేవాడు.

'— ఆ అమ్మాయిని కొన్ని నెలల్రకితం కలిశాను', అని చెప్పుకుంటూ వచ్చాడు. 'మొత్తంమీద నాలుగుసార్లే చూశాను. ఆమెపేరు రోజ్‌అని మాత్రమే తెలుసు. బుధవారం రాత్రి రోడ్డుమీద నడిచివెడుతూంటే నా వాన్‌లో ఎక్కించుకున్నాను. నా పక్కనే కూర్చుని, 'డబ్బుకి ఇబ్బంది పడుతున్నాను. సహాయంచెయ్యి' అంది.

'—నాదగ్గరేముంది ?' అన్నాను.

"ఇవ్వపోయినట్లయితే ఇలా వేళకానివేళ వాన్‌లో తిరుగుతున్నావని మీ కంపెనీవారికి రిపోర్టుచేస్తా,' నని బెదిరించింది.

'పిచ్చి వేషాలు వెయ్యక అన్నాను.

—నా పేరు జార్జి బ్రెయిన్‌అని ఆమెకి తెలుసు. ఒక దెబ్బవేశాను. వెంటనే అరవటం ప్రారంభించింది.'

(ఇక్కడ బ్రెయిన్ నేరస్థులలో చాలామంది చెప్పే అబద్ధం చెప్పాడు.)

—ఆ పైన ఏమిజరిగిందో గుర్తులేదు. కారు స్టార్టుచేసే హాండిల్‌తో కొట్టడం జ్ఞాపకం. నా వేలు తెగినట్టుకూడా గుర్తు. నాకు వళ్ళు తెలిసే సరికి ఆమెదేహం వాన్‌లో కనిపించింది. అలాగే కొంతదూరం వెళ్ళి, కుడి వైపుగా గావును తిరిగి, రోజ్ శవాన్ని ఒకప్రక్కగా పడేసి, ఇంటికి వెళ్ళిపోయాను.

మా అమ్మానాన్న లిద్దరూ 'ఎక్కడికి వెళ్ళా'వని అడిగారు. కారుఆగిపోయి ఆలస్యం అయిందని చెప్పాను. మర్నాడు పొద్దునలేచి వాన్‌లోపల నీళ్ళతో కడిగాను. ఫ్రాక్‌ని తీసుకుని పనిమీద వెళ్ళాను. కడగటానికి ఉపయోగించిన పీలికలను పెట్రోలులో నానబెట్టి తగలబెట్టాను.

ఆ అమ్మాయి చేతిసంచి తెరిచాను. నాలుగు షిల్లింగ్ లున్నాయి. వాటిని జేబులోవేసుకుని సంచి దాచేశాను. వాన్‌లో ఒక కత్తి ఉంది. అది గుడ్డ పీలికలకి తగిలి నెత్తురు అంటుకుంది. కంపెనీ డబ్బుతీసుకుని ఆఫీసువారితో ఇంటివద్ద మర్చి పోయానని చెప్పాను. ఆ డబ్బంతా తీసుకుని వింబుల్‌డన్‌లో జరిగే కుక్కలరేసులోపెట్టి పోగొట్టుకున్నాను.'

బ్రెయిన్ తన కథ ముగించాడు. నాకుమాత్రం రోజ్ ఆట్‌కిన్స్ అతన్ని బెదిరించిందంటే నమ్మకం కుదరలేదు. డబ్బు కుక్కల పందేలలో పోయిన తర్వాతనే రోజ్ ఆట్‌కిన్స్‌ని కలిసి ధనంకోసం ఆమెను చంపిఉంటాడని నా అభిప్రాయం. ఆమె గాయాలు పరీక్షిస్తే కత్తివల్ల ఏర్పడ్డటున్నాయి. కాని, పాపం, బ్రెయిన్‌కి నాలుగు షిల్లింగ్‌లకన్నా దొరకలేదు.

విచారణ జరిగినంతకాలమూ బ్రెయిన్ ఉల్లాసంగానే ఉన్నాడు. కోర్టుకి తీసుకుపోతూఉంటే నన్ను కిటికీ అద్దం ఎత్తుమని అడిగాడు. చిరునవ్వుతో, "అప్పుడేనా మెడకి చలి తగలటం మంచిది కాదని నప్పుకుంటారా?" అన్నాడు.

జూరీవారు సరిగ్గా పదిహేను నిముషాలలో బ్రెయిన్ నేరస్థుడని తేల్చేశారు.

జడ్జి నల్లటోపీ పెట్టుకుని మరణశిక్ష విధిస్తున్నప్పుడు కూడా బ్రెయిన్ నవ్వుతూనే కనిపించాడు. ఉరితీసేందుకు మూడు వారాలు గడువు ఉండిపోయిందికాని, ఎప్పుడూ బ్రెయిన్ విచారంగా కనిపించలేదు. జయిలర్లతోనూ, వార్డర్లతోనూ చివరకి తనని ఉరితీసే మనిషితోనూ సరసాలాడుతూ ఉండేవాడు. అతన్ని ఉరితీసినరోజు అతని తల్లి పుట్టిన రోజు. ఇది కూడా అతని నేనిధంగానూ కలవరపరచలేదు.

ఒక్క విషయంమాత్రం బ్రెయిన్‌కి తెలియదు. రోజ్ ఆట్‌కిన్స్‌కి చాలా ప్రమాదకరమయిన జబ్బు పట్టుకుంది. బ్రెయిన్ హత్య చెయ్యకపోయినా, కొన్ని నెలలలోనే ఆమె ఈ వ్యాధితో చనిపోయి ఉండేది. ★

కథ-సినిమా కథ

22-వ పేజీతరువాయి

కనిపిస్తుంది—భయం, ఆనందం, ఆశ్చర్యం ..... అన్నీ మిళితం ......

ఆ క్షణంలోనే ఇద్దరూ 'సారీ' అంటారు. పందేలు వేసుకున్నట్టుగా పుస్తకాల కోసం కిందకు వంగుతారు. మళ్ళీ ఓసారి మొహాలు ఎదురు పడతాయి. అప్పుడు ఆ చూపుల్లో 'ప్రేమ' మనకు కొట్టొచ్చినట్టు కనుపిస్తుంది. ఆ అమ్మాయి ఓ క్షణం అలాగే చూసి సిగ్గు పడేస్తూ గబుక్కున ఓ కార్డు, పుస్తకాలూ తీసుకుని చకచక, నడిచి వెళ్ళిపోతుంది. హీరో ఆ అమ్మాయి వైపు చూస్తూ, ఓ క్షణం గడిపి పుస్తకాలు తీసుకోబోతుంటే గబుక్కున గాలి వస్తుంది. కార్డు తిరగబడుతుంది. తన కళ్ళను నమ్మలేక పోతాడు. ఆ కార్డుని అలాగే పువ్వుకు ఫోటో వైపు చూస్తూ, క్రింద 'సురేఖ' అనే పేరు చూస్తూ పుస్తకాల విషయం మర్చిపోయి వెళ్ళిపోతాడు. (అప్పుడు అర్థమవుతుంది—ఆ పుస్తకాలు కేవలం ఫోటోలు పట్టుకురావడం కోసమే నని.)

ఇక ఆ అమ్మాయి ఇంటికెళ్ళి బుద్ధిగా పుస్తకాలు తిరగవేస్తుంటుంది. ఆ పుస్తకాలలో తన ఫోటో బదులు మరో-ఫోటో ఉంటుంది. కింద "శేఖర్" అని కూడా వ్రాసి ఉంటుంది. ఎవరూ ఆ ఫోటో అన్నైనా ఆలోచించకుండా ఆ ఫోటో లోని అన్ని ఏంగిల్సులోనూ చూస్తూ విరహగీతం ఆరంభిస్తుంది. అదే వరుసలో దానికి కంటిన్యూ ఏషన్‌లా హీరో కూడా పాట అందుకుంటాడు తన ఇంటిదగ్గర.

మర్నాడు ఏదో వింత శక్తి వాళ్ళిద్దర్నీ మళ్ళీ అదే సమయానికి బృందావనంలోనే కలుపుతుంది... అదే ప్రణయంగా మారుతుంది. ఓ నాలుగు డ్యూయెట్లూ, రైలు డబ్బాలమీదా, బస్సుల్లోనూ, పడవల్లోనూ, ఇక్కడా అక్కడా అనకుండా అన్ని జనసమర్దమైన ప్రదేశాల్లోనూ—ఇలాగ సాగి పోతూంది; ఇంటర్‌వెల్‌దాకా.

(అక్కడనుంచి కథ ఎలా సాగుతే బాగుంటుంది— అంటే ఎలా అయినా ఒకటే—కాని ఈవిధంగా ఉంటే బాక్సాఫీస్ హిట్ అనుకుంటారు.)

ఇంటర్‌వెల్ తర్వాత సినిమా మొదలయ్యేసరికి బస్ స్టాప్‌లో సురేఖ నిల్చుని ఉంటుంది. పక్కన ఇద్దరు ముగ్గురు చెలికత్తెలు—వాళ్ళకు కొంచెం దూరంలో 'ఆనంద్' అనే శేఖర్—స్నేహితుడు తన స్నేహితులతో ఉంటాడు ..... ఆ ఆనంద్' మన సినిమాలో కమేడియన్‌గా ఉంటాడు.

అంతలో ఓ పువ్వులమ్మి పసందుగా తయారై వచ్చి నడిరోడ్డుమీద డ్యాన్సు చేస్తూ "పువ్వులండి పువ్వులు .... రంజైన పువ్వులు .... ప్రేమికులను దరిచేర్చు పసందైన ప్రేమపువ్వులు" లాంటి పాట పాడుతూంటుంది. పాట పూర్తయేదాకా ఉండి ముందరకు వచ్చి ఓ సూటుతో వున్న వ్యక్తి—ఎంత ఇస్తున్నాడో కూడా లెక్కచెయ్యకుండా జేబులోంచి డబ్బులు తీసిచ్చి ఒక్కటే 'గులాబీ' తీసుకుంటాడు.

ఆనంద్ అతనివైపు చూస్తాడు. శేఖర్.. లేక పోతే వాడితోపాటే పుట్టిన తమ్ముడు ఖర్ ! ? ఎవరై ఉంటారూ ? అని ఆలోచిస్తాడు (శేఖర్, ఖర్ కవలపిల్లలని గమనించాలి)

ఆ సూట్‌వాలా ఆ గులాబిని తీసుకుని చకచక నడచి వెళ్ళి సురేఖకు ఇస్తాడు....సురేఖ ఏంచేస్తుందో కూడ మర్చిపోయి ఆ పువ్వు విసరేసి— చెంపమీద చెళ్ళున కొడతుంది.....అక్కడ వున్నవాళ్ళందరూ నిర్ఘాంతపోతారు.... ఆనంద్ అందరికంటె ఎక్కువగా క్లోజప్‌లో ఆశ్చర్యపోతాడు. వెంటనే అనుకుంటాడు. వచ్చినవాడు 'ఖర్' అయ్యేవుంటాడని— అతని విషయం సురేఖకుకూడా తెలుసునని.

వెంటనే 'ఆనంద్'కి ఓ చిన్న సన్నివేశం జ్ఞాపకం వచ్చి 'శేఖర్ సురేఖకు గులాబీలు ఎప్పుడూ ఇవ్వడు— ఆమెకు గులాబీలంటే అయిష్టం— అందుకని ఆ విషయం తెలియని 'ఖర్' ఆమెకు గులాబీ ఇచ్చి వుంటాడు అని.....అతనికి జ్ఞాపకంవచ్చిన సన్నివేశం మనకు ఫ్లాష్ బ్యాక్‌లో కనుపిస్తుంది.

* * *

సురేఖా, శేఖరూ ప్రేమలోపడ్డ కొత్తరోజుల్లో

బీచిలో అలసిపోయేదాకా డ్యూయెట్ పాడి....శేఖర్ "నీ కోసం నేను ఏం తెచ్చానో చూశావా ! ఎఱ్ఱ గులాబీలు—పువ్వంలాంటి హృదయం గల నీకు ఇంతకంటె ఏం ఇవ్వను ! ? " అంటూ పువ్వులు ఇస్తాడు.

"గులాబీలా.... అసలు ఆ వాసనే నాకు కిట్టదు. నా కొద్దు...." అని తనమొహం తిప్పేసుకుంటుంది.

"పోనీ— నీ కేం కావాలి— (సు)రేఖా.... ఏం కావాలన్నా తెచ్చిస్తాను."

"సంపంగిలంటే నాకు ప్రాణం....."

"అయితే ఇదే చెబుతున్నాను....ఇకమీద.... గులాబీలు ఇచ్చి నీ మనస్సు ఎప్పుడూ నొప్పించను... ఎప్పుడూ సంపంగిలే ఇస్తాను...." అని శపథం చేస్తాడు అనుకోవాలి...ఇదంతా ఆనంద్ చూస్తాడు.

"చా! చా! బాగు బాగు పిల్లలకోసం కొన్న
ప్యారీ మిఠాయిలు
చాలామటుకు తినేశాను!"

ప్యారీ మిఠాయిలు అనివార్యమైనవి. ప్రతీవారు అభిలషిస్తారు. రుచికరమైనవి, పుష్టికరమైనవి.

విచికరమైన ఈ రకరకాలను కొనండి } లాక్టో బాన్ బాన్స • మిల్క్ టాఫీ / జింజెర్ కాప్స • హెల్త్ ఫ్రూట్స

ప్యారీ అవునో కాదో గమనించండి రాపర్ మీద పేరు ఉంటుంది

Parry's

తయారీ : ప్యారీస్ కన్ఫెక్షనరీ లిమిటెడ్, మద్రాసు.

JWT/PRS/1583

(గులాబీలు అంటే అయిష్టమైన అమ్మాయిలు వుంటారా! ? గులాబీలు ఇస్తే మనస్సు కష్టపెట్టడ మవుతుందా అన్నవి మనం ఆలోచించ కూడదు.) [ఫ్లాష్ బ్యాక్]

* * *

ఆనంద్‌కు అనుమానం వస్తుంది శేఖర్‌కి, ఖర్ ఏమైనా ప్రమాదం తలపెట్టాడేమోనని.... అసలే 'ఖర్' పరమ దుర్మార్గుడు. తేనె పూసిన కత్తి.... ఆలోచిస్తూ ఖర్ ఎక్కబోతున్న కారుదగ్గరకు వచ్చి ఎవరూ చూడకుండా కారు డిక్కీలో కూర్చుంటాడు. ఖర్ తనకు కలిగిన అవమానానికి కోపంతో వచ్చి కారులో కూర్చుని డ్రైవ్ చేసుకు వెళిపోతాడు. ఖర్‌కి వచ్చిన కోపంకంటే ఎక్కువ కోపంతో కారు వూరి చివర కొండల మధ్యలోవున్న రహస్యమైన గోడౌన్‌లాంటి బంగళా చేరుతుంది. 'ఖర్' చకచక నడిచి లోపలికి నడుస్తాడు. ఆనంద్ ఆ గోడపక్కనా ఆ గోడపక్కనా దాక్కుని ఖర్‌తోపాటు బంగళాలో ప్రవేశిస్తాడు. లోపల బోలెడన్ని పీపాలు కనుపిస్తాయి. (చివరి సీనులో యుద్ధంకోసం అని మనకి అర్థమవుతుంది) గళ్లలుంగీలు కట్టుకున్న రౌడీలు కొందరూ, పువ్వుల—బుష్‌కోట్లు వేసుకున్న రౌడీలు మరికొందరు నిషాలో కూర్చుని పేక ఆడుతున్నారు.

వాళ్ళు కూర్చున్న కుర్చీలు, బల్లలమధ్య ఖాళీలో మోహిని అనే ఓ అమ్మాయి పాటపాడుతూ, డ్యాన్సు చేస్తూ.... మధ్యమధ్యలో వీళ్ళ చేతులలో ముక్క ఒకటి, వాళ్ళ చేతుల్లో ముక్కఒకటీ విసరుతూ అప్పుడప్పుడు సెన్సారువాళ్ళకు పనిచెబుతూ వుంటుంది.

(ఆ పాటల తీరు)

"రావోయి—రావోయి—నా మాటా నాపాటా
నా ఆటా వగ్గైరా వగ్గైరా అన్నీ నీవేనోయ్,
జాగుచేయక రారా నా ప్రియుడా"

అన్నట్టుంటుంది.

(పొరబాటున 'డబ్బింగ్' సినిమా అయితే— ఆ అమ్మాయి పాటకూ పెదవుల కదలికకూ— చేసే నాట్యానికీ పొత్తుకుదురుతే ఒట్టు)

పాట పూర్తయ్యేసరికి సహజంగా కళాభిమాని అయిన "ఆనంద్" ఈలవేసి చప్పట్లు కొడతాడు.

అక్కడే కూర్చున్న బొద్దుమీసాలరౌడీ "ఎవడ్రా వాడు" అని గర్జిస్తాడు.. ఇంతలో ఓ పువ్వుల బుష్‌కోటు రౌడీ 'ఆనంద్'ని వెదికి చేతులు వెనక్కి విరిచికట్టి తీసుకువస్తాడు.

"ఎవరు నువ్వు?" అని ఖర్ గర్జించేసరికి 'సింబాలిక్'గా డ్రింకులు పట్టుకొన్నున్న కేరరు చేతుల నుంచి సీసాలు జారిపోతాయి. ఆనంద్ సమాధానం చెప్పకపోయేసరికి విసుగెత్తి:

"వీడినికూడా ఆ గదిలోనే పారెయ్యండి" అంటూ ఆర్డరు వేస్తాడు ఖర్.

"యస్—బాస్" అంటూ అంత మీసాల రౌడీ ఆనంద్‌ను తీసుకు వెళి పోతాడు అతి 'సిన్సియర్'గా.

పక్కనే నిల్చున్న మోహిని "అయ్యో పాపం" అనుకుంటుంది ఆనంద్‌ను కట్టిపారేసినందుకు.

ఆనంద్‌ను తొలిచూపుల్లోనే ప్రేమించింది అన్నందుకు నిర్ధారణగా రెండు కన్నీటి బొట్లు కూడా రాలుస్తుంది.

ఆనంద్‌ను కట్టివేసిన గదిలోనే శేఖర్‌కూడా ఓ స్తంభానికి కట్టివేయబడి వుంటాడు....

"ఆనంద్ — నా గురించి నువ్వుకూడా ఈ దుర్మార్గుల చేతుల్లో చిక్కావా ! ?" అంటాడు శేఖర్

బాధగా, విచారంగా ఆయాసంతో—

అంతలో ముక్కు గోక్కుంటూ! (అది ఖర్‌కి ఒక అలవాటు) ఖర్ అక్కడకు వస్తాడు. అంత అతను హింసిస్తున్నా 'శేఖర్'కు ఖర్‌మీద కోపం రాకపోవడానికి 'సోదరానుబంధం', 'రక్తపాశం' కారణమని మంచివాడైన శేఖర్‌కు తెలుస్తుంది.

"ఏం....ఎలావుంది? మర్యాదలు సాగుతున్నాయా" అంటూ అడుగుతాడు 'శేఖరు'ను ఖర్.

"తమ్ముడూ .... నాకైనా నిజంచెప్పు—నిన్న రాత్రి మర్రిచెట్టుక్రింద ఎందుకు హత్యచేశావూ? ఇప్పటికైనా మించిపోయిందిలేదు నేరం ఒప్పుకో" జాలిగా అంటాడు శేఖర్.

(అంతవరకు అంతక్రితంరోజు రాత్రి హత్య జరిగిందని మనకు తెలియదు. వెంటనే హత్యసీను మనకు ఫ్లాష్ బ్యాక్‌లో కనిపిస్తుంది....

అర్థరాత్రి — అమావాస్య చీకటి....కారులో ఊరి బయటనుంచి శేఖర్ వస్తూవుంటాడు. పక్కనే మర్రిచెట్టుదగ్గర పిస్తోలు చప్పుడు వినిపించింది. కారు ఆపి 'శేఖర్' కిందకు దిగుతాడు. ఎదురుగ తన తమ్ముడు ఖర్ పిస్తోలుతో కనిపిస్తాడు.... పక్కనే ఓ మనిషి చచ్చిపడివుంటాడు....'తమ్ముడూ' అంటాడు శేఖర్.... 'ఖర్‌కి' ఓ క్లోజప్.... పిస్తోలు చెవి దగ్గరపెట్టుకుని ఓ క్షణం ఆలోచిస్తాడు.... వెంటనే రెండుగులు ముందుకువేసి "శేఖర్"ని తన్ని కాళ్ళూ చేతులూ కట్టి కారులో పారేసి....గడౌన్ లాటి బంగళాదగ్గరకు తీసుకువచ్చి బంధిస్తాడు.. అక్కడతో ఫ్లాష్‌బ్యాక్ అయిపోతుంది.)

"హ! హ! హత్య చేసింది నేనుకాదు.... నువ్వే" గట్టిగా నవ్వుతాడు ఖర్.

"ఏమిటి తమ్ముడూ నువ్వనేది! ?"

"అవును.నువ్వు హత్యచేశావంటే ఎవరూ నమ్మరు. నేనే చేశాననుకుంటారు.... పోనీ హత్య నేనే చేశాను అంటే 'ఖర్' అన్నమాట. ఇవాళనుంచీ నువ్వు ఖర్— నేను శేఖర్‌ను.... మనిద్దర్నీ బ్రహ్మదేవుడుకూడా పోల్చుకోలేడు...." అంటూ గట్టిగా మరోకసారి నవ్వుతాడు 'ఖర్' విలన్ కాబట్టి.

"నువ్వు ఎవర్ని మోసంచేసినా నా 'సురేఖ'ను మాత్రం మోసంచెయ్యలేవు" బాధగా అంటాడు శేఖర్.

"సురేఖ.... నన్ను చేసిన అవమానానికి ప్రతీకారం తీర్చుకుంటా చూడు. నీకళ్ళముందరే ఏం చేస్తానో మరి!" అంటూ వెళ్ళిపోతాడు 'ఖర్'.

'ఖర్' వెళ్ళిపోయాక మోహిని అక్కడకు వచ్చి ఆనంద్‌ను చూసి నవ్వుతుంది 'అదోలా'. ఆనంద్ కూడా అలాగే నవ్వుతాడు 'మోహిని'ని చూసి.... దూరంగా చెట్టుమీద పక్షిదంపతులు ప్రేమించుకుంటాయి. (దర్శకత్వ ప్రతిభ)

"నన్ను ప్రేమిస్తావా! ?" సిగ్గొలగ మొహంగ అడుగుతుంది 'ఆనంద్'ను మోహిని..

జవాబు ఏం చెప్పాలో తోచక 'నా కట్లు విప్పేస్తావా! ?" అంటాడు ఆనంద్.

"నీకోసం— నా ప్రాణమైనా ఇస్తాను...." అంటుంది కట్లువిప్పేస్తూ... మోహిని." "దుర్మార్గులనుంచి పారిపోవడానికి ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేశాను; అయితే చివరనిముషంలో మోసుకోవల వస్తుంది" మోహినే అంటుంది ఖర్ బృందంఅంటే తనకూ ఇష్టంలేనట్టు.

మోహిని చూపించిన రహస్యమార్గంగుండా ఆనంద్ బయటకు వస్తాడు.

(శేఖర్ ఎందుకు వెళ్ళాడూ ? ! అని అనుమానం రాకూడదు) గబగబా పోలీసుస్టేషను వైపు పరుగెత్తుతాడు....

(ఆ సీను అక్కడితో ఆగిపోతుంది)

ఖర్‌ను లెంపకాయకొట్టిన సురేఖ ఇంటికి వచ్చేస్తుంది పొద్దుటికి కాలేజీ ఎగ్గొట్టి. ఇంటికొచ్చి ఏదోఏదో ఆలోచిస్తూ నిద్రపోయి— డ్రీమ్ సీక్వెన్స్‌లోకి జారిపోతుంది.

* * *

తెల్లటి మబ్బులాంటి పొగలు ధారాళంగా వస్తూంటాయి. గమ్యంలేని గుండ్రని మెట్లు— ఓ అందమైన చందమామ, బోలెడన్ని నక్షత్రాలు, సురేఖ శేఖర్ డ్యూయెట్— అంతలో విలన్ ఖర్ పిస్తోలుతో వస్తాడు— బోలెడంత సస్పెన్స్— శేఖర్ ఉపాయంగా ఖర్ చేతులోని పిస్తోలును విడిపించేస్తాడు. తరువాత స్టంట్.... శేఖర్ ప్రాణాపాయంలో వుంటాడు.

శేఖర్.... శేఖర్— అంటూ కేకలుపెడుతూ నిద్రలేస్తుంది సురేఖ. పక్కనే ఒక్కొక్క కుర్చీ రెండేసి సార్లు తుడుస్తున్న నమ్మకమయిన ముసలి నౌకరు "అమ్మాయిగారూ.... ఏం జరిగింది ?" అంటూ అటువస్తాడు..

ఇద్దరు స్నేహితులు సగలదుకాణానికి వెళ్ళారు. అందులో ఒక డబ్బీగాడు.

"ఆ వజ్రం మనం తీసుకున్నామనుకో; ఎంత లాభం."

"ఐదేళ్ళో, ఏడేళ్ళో! అదంతా జడ్జీమీదఆధారపడిఉంటుంది లే!"

నాగమణి (మద్రాసు)

"పీడ—కల...." అంటుంది సురేఖ.

"పరవాలేదమ్మా—పీడ—కలలు నిజంకావు" ధైర్యం చెబుతాడు—సురేఖ తల నిమురుతూ ముసలి నౌకరు....

సురేఖ— శేఖర్ ఇంటికి బయలుదేరుతుంది దారిలో కారులో ఖర్ కనిపిస్తాడు. సురేఖను చూడగానే కారు ఆపి కళ్ళ నీళ్ళుపెట్టుకుంటూ "నన్ను క్షమించండి— వదినా— అన్నయ్య ప్రమాదంలో వున్నాడు రండి"—అంటూ కారులో ఎక్కించుకుంటాడు సురేఖను.

(ఖర్ పరమ దుర్మార్గుడని తెలిసినా, ఏమైనా చెయ్యడానికి వెనుదీయడని తెలిసినా— కేవలం తన ప్రేమకోసం— తన శేఖర్‌కోసం సీన్ నటన చూసి 'పాపం! మోసపోయింది' అని మనం అనుకునేలా మోసపోతుంది.)

ఈ లోపులో మోహిని సహాయంతో కట్లు విప్పించుకున్న హీరో 'శేఖర్'గళ్ళలుంగీల రౌడీలతోటి పువ్వుల—బుష్‌కోట్ల, రౌడీలతోటి పీపాలతోనూ, కుర్చీలతోనూ యుద్ధం చేస్తూంటాడు.

సరిగా అప్పుడే ఓ చేతో సురేఖను, మరోచేతో పిస్తోలు పట్టుకుని ఖర్ అక్కడకు వస్తాడు—'సురేఖను' 'ఖర్'చేతులో చూడగానే 'శేఖర్', "సురేఖా" అంటాడు.

"శేఖర్—" అంటుంది సురేఖ. శేఖర్ రెండడుగులు ముందుకు వేస్తాడు.

"ఆగు— అడుగు ముందుకు వేశావో—సురేఖ" అంటాడు పిస్తోలు సురేఖ తలమీదపెట్టి ఖర్.

శేఖర్ ఆగిపోతాడు — మళ్ళీ రౌడీలు అతని చేతలు వెనక్కు విరగ్గట్టి పట్టుకుంటారు.

అంతలో "బాస్! పోలీసులు" అంటాడు రౌడీ పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి—సరిగా అదే సమయంలో ఆనంద్ పోలీసులను వెంటబెట్టుకు వస్తాడు. రౌడీలు అందరూ దొరికిపోతారు ! అయితే ఖర్ సురేఖను ఈడ్చుకుంటూ రహస్యమార్గంగుండా కారు చేరుకుని స్టార్ట్‌చేసి వెళ్ళిపోతాడు. వెనక వస్తున్న శేఖర్ రోడ్డుపక్కనవున్న మోటారు సైకిలుమీద బయలుదేరుతాడు. వాళ్ళిద్దరి వెనకాల పోలీస్‌వాన్ బయలుదేరుతుంది. వాన్ బయలుదేరిన తర్వాత పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి వాన్ ఎక్కుతాడు ఆనంద్....

(ఏమవుతుందో ! సురేఖ తల్లిదండ్రులు మరో కారుమీద అటుపక్కకే బయలుదేరుతారు. ముసలి నౌకరు పరుగెత్తుకుంటూ అటే వెడతాడు మధ్యలో నాలుగు లారీలక్రింద, మూడు కార్లక్రింద పడబోయి తప్పించుకుంటూను.)

ఈ విధంగా ఒకరి వెనుక ఒకరు జనంలేని రోడ్డుమీద జోరుగా పోగిపోతుంటారు. 'క్లైమాక్స్' సీన్ అదే కనుక ఆర్కెస్ట్రావాళ్ళు, మ్యూజిక్ డైరెక్టర్ 'మీఇష్టం' అంటే వాయించినట్టు వాయిం చేస్తారు...

కొండదారులంపట— పాములా మెలికలు తిరుగుతున్న రోడ్డంపట పైన చెప్పిన వాహనాలన్నీ ఎనభైమైళ్ళ స్పీడులో వెడుతూవుంటాయి.

(కావాలంటే మధ్యలో ఓ రైల్వే లెవెల్ క్రాసింగ్ పెట్టి— విలన్ కారు వెళ్ళిపోయినతరువాత—హీరో మోటారుసైకిలు వచ్చేటప్పటికి గేటు మూసేస్తే ఇంకొంచెం 'సస్పెన్స్' పెంచవచ్చు.)

కొంత దూరం పోయేటప్పటికి విలన్‌కారు చెడిపోతుంది....హీరోయిన్ని (సురేఖను) చేత్తో పట్టుకుని కిందకు దిగుతాడు ఖర్. సరిగా అదే సమయానికి శేఖర్ మోటారుసైకిలుదిగి స్టంటుచెయ్యబోయేటప్పటికి 'ఖర్' శేఖర్‌ను రాతితో బలంగా కొడతాడు శేఖర్ స్పృహతప్పి పడిపోతాడు.

'ఖర్' సురేఖను ఏటవాలుగా, కోనుగా, ఎత్తుగా వున్నకొండ చివరకు తీసుకుపోతాడు.

ఆనంద్—పోలీసులు వగైరాలు అక్కడికి వచ్చేటప్పటికి శేఖర్‌కు తెలివి వస్తుంది. అయితే ఖర్ దూరంగా స్టంట్‌కి అందకుండా వుంటాడు. పైగా 'సురేఖ' అతని దగ్గరే వుంటుంది— రాక్షసుడి దగ్గర రాకుమార్తెలా. అందరూ శోర్షస్సు మర్చిపోయినట్టు అలాగే వుండిపోతారు.

అంతలో ఖర్ విజృంభించి "మీకు అయిదు నిముషాలు టైమ్ ఇస్తున్నాను— వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళిపోండి — లేకపోతే 'సురేఖను' కాల్చేస్తాను" అంటాడు పిస్తోలు సురేఖవైపు గురిపెట్టి.

ఇన్స్పెక్టరూ—శేఖర్‌ల—చేతిగడియారాలు మనకి క్లోజప్‌లో కన్పిస్తాయి. ఓ అయిదువందల గజాలు పూర్తిగా గడియారాలు; మరో అయిదువందల గజాలు అందరిమొహాలకూ క్లోజప్‌లూ ఇచ్చి ఇదో గజం, అదో గజం కనుపిస్తూ

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ,మీ సరియైన చర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టుకార్డుపైన మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళవివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసిపంపండి. జ్యోతిషశాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగామేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము,ఏ వ్యవహారములోమీకు జయము కలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు,మార్పులు,ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మిక ద్రవ్యలాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు.1.25న. పై. లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము.(వి. పి. ఛార్జీలు ప్రత్యేకం). దుష్టగ్రహములేవైనా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగ లేనిఎడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. Dev Dutt Shastri, Raj Jyothishi (W. P.) JULLUNDUR CITY.

శిరోజాలు రాలుట

సహజంగా
నిలుప వచ్చును
విచారు చేయు
వలసిం దల్లా
ఇంతే

మీరు వాడే తల నూనెలో అర కిలో కొబ్బరి నూనె లేక ఆముదంలో ఝురణ్ ఒక పీసాదు కలపండి. ఈ విధంగా తయారైన మిగుల గుణకారియైన నూనెను రోజూ తలకు రాసుకొని శిరోజాలు రాలిపోయే అవస్థను తొలిగించుకోండి. ఇంతేగాక మీ శిరోజాలు దట్టంగా సు వొత్తుగాను పెరుగుతాయి.

ఝురణ్

ఒత్తయిన — పొడవగు శిరోజాల కోసం

సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:- సుగంధ హర్, అహమదాబాద్-1
ఏజెంట్లు:- పి. వరోత్తమ్ అండ్ కం. బొంబాయి-2.

MPS-TEL

స్వా . . . . సుప్రటన్ ట్రేడింగ్ కంపెనీ, 8, పెద్దు నాయక వీధి, మద్రాసు-3.

కథ - సినిమా కథ

వుంటుంది మనకు— (ఈ వాక్యం ముళ్ళపూడి వారి రచనలో ఓ దానికి దగ్గరది)— ఆ అయిదు నిమిషాలు గడవడానికి పావుగంట పడుతుంది.. అయినా ఇంకా ఇరవై సెకండ్లుంది..

(భలే వస్పెన్సు: జనం ప్రాణాలుగ్గబట్టుకు కూర్చుంటారు అనుకుంటారు— సినిమా తీసేటప్పుడు).... అంతలో 'నాగిన్' మ్యూజిక్ విన్పిస్తుంది... ఓ త్రాచుపాము ఎక్కడనుంచో వచ్చి ఖర్‌ను కాటేస్తుంది. సురేఖను వదలి 'ఖర్' కిందకు దొర్లుకుంటూ పడిపోతాడు. (పాము తన పాత్రను చక్కగా అర్థంచేసుకు నటిస్తుంది.)

సురేఖ జారిపడిపోబోతుంటే శేఖర్ పరుగెట్టుకెళ్ళి ఆమెను రక్షిస్తాడు— అందరూ కిందవున్న ఖర్ దగ్గరకు వెడతారు. ఖర్ ఇంకా క్షమాపణ చెప్పుకోడానికి బ్రతికేవుంటాడు. తను చేసిన హత్య వప్పుకుంటాడు..

"అన్నయ్యా! నన్ను క్షమించవూ!? శేఖర్! నన్ను, మన్నించరూ" అంటాడు ఖర్— శేఖర్— సురేఖా, ఖర్ ప్రక్కన కూర్చుంటారు.

వారి సాన్నిధ్యంలోనే 'ఖర్' కళ్ళుమూస్తాడు. తరువాత సురేఖా, శేఖర్‌ల పెళ్ళితో—ఆనంద్, మోహిని జంటతో శుభం చూపిస్తారు. ఇలా వుంటుంది సినిమా కథ.

(సినిమా—కథలో సంభాషణలు వ్రాయాలంటే, చెప్పే చాలా కష్టం—బోలెడన్ని పేజీలు వ్రాయాలి. అందుకని అక్కడక్కడ మచ్చుకు కొద్ది సంభాషణలు మాత్రమే వ్రాయడానికి వీలయింది.)

ఇహ మిగిలింది: వాస్తవికత:

ఎలా ఉంటుంది అంటే అటువంటి సన్నివేశం చూస్తేకాని చెప్పలేం! ఎందుకంటే ఇటువంటి సన్నివేశాలు, కథల్లో, సినిమా కథల్లో—ఊహల్లో మాత్రమే జరుగుతాయి. వాస్తవికతకూ, కథకూ, సినిమా—కతకూ ఎంత దగ్గరో చెప్పటం కష్టం! ఓ సన్నివేశం తీసుకుని — అది కథలో ఎలా వుంది అవుతుంది; సినిమా కథలో ఎలా—వుంది అవుతుంది అని వూహించి వ్రాశాం. ఇహ ఆ సన్నివేశం పరిణామం వాస్తవికతలో ఎలా ఉంటుంది!? అంటే వూహల పరదా తీసేస్తే సరి:

ఉదాహరణకు: పొరబాటునో — పోటీవేసుకునో ఓ అమ్మాయిని అబ్బాయి డీష్ ఇచ్చాడనుకోండి. కథలో మన ఊహలు.

సురేఖకు ఓ అన్నయ్య ఉండటం(ఆనంద్)—అదీ స్వంత అన్నయ్య అయితే కథకు పనికిరాదు. అందుకు పెద్దమ్మగారి అబ్బాయి క్రికెట్ మ్యాచ్‌కి ఆనంద్ రావడం— అతను శేఖర్‌కు బాల్యస్నేహితుడు కావటం— శేఖర్ తను చేసిన తప్పు ఆనంద్‌తో చెప్పుకోవడం — అలాఅలా జరిగిపోతుంది కథ.

ఇక సినిమా కథ అయితే మరీనూ.. మధ్యలో ఓ విలన్— నాలుగు హత్యలూ, మూడు కలలూ, చివరకు కథ ఏంచెయ్యాలో—తోచక పాము సహాయం అర్థించి, కథను సుఖాంతం చెయ్యడం — ఇవన్నీ ఊహలు కాదూ! ? ఆలోచిస్తే అవి వాస్తవికతకు ఎంత దగ్గరా అని మీకే తెలుస్తుంది.

తతిమా "వాస్తవికత"మీరే పూర్తిచేసుకోవచ్చు.

★